

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 9338 af 15/07/2000 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse P-26-00 om pension - ryglidelse - oplysning af sagen

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 600060-00

Ankestyrelsens principafgørelse P-26-00 om pension - ryglidelse - oplysning af sagen

Resume:

Der var tilkendt forhøjet almindelig førtidspension fra 1. maj 1998 til en 43-årig ufaglært kvinde med ryglidelse. Hun havde ikke haft arbejde siden 1988.

Ansøger havde klaget med henblik på forhøjelse. Ankestyrelsen behandlede sagen til belysning af praksis på baggrund af Højesterets dom af 22. december 1999. *)

Ankestyrelsen hjemviste sagen til kommunen med henblik på yderligere belysning af ansøgerens helbredsforhold.

Ankestyrelsen fandt, at der var behov for en ny speciallægeerklæring med en nærmere beskrivelse af ansøgers ryglidelse og symptomerne herpå samt om, hvordan ryglidelsen påvirkede erhvervsevnen og muligheden for behandling.

Kommunen måtte herefter træffe en ny afgørelse på grundlag af en samlet vurdering af de helbreds-mæssige oplysninger og oplysningerne om mulighederne for aktivering, revalidering eller behandling.

Love:

Lov om social pension - lovebkendtgørelse nr. 385 af 26. maj 2000 - § 14 og § 15

Note:

*) Der henvises også til SM P-3-00, P-11-00 samt P-14 til og med P-21-00

Sagsfremstilling:

Sagen vedrørte en kvinde født i 1954. Hun havde arbejde bl. a. i forretning indtil 1982, hvor hun var sygemeldt i 2 år. Derefter arbejdede hun som chauffør fra 1982 til 1983, men ophørte på grund af ryggener og modtog efterfølgende arbejdsløshedsdagpenge og barseldagpenge. Hun blev undersøgt for rygsmerte i 1988, uden at der blev fundet nogen ryglidelse. Ved undersøgelse i 1996 blev der fundet en stor diskusprolaps, som blev opereret i september 1996. På grund af fortsatte rygsmerte blev hun undersøgt på ny i 1997, og der blev påvist diskusdegeneration mellem L5/SI og L4/L5.

Det sociale nævn traf afgørelse om tilkendelse af almindelig forhøjet førtidspension på rent helbreds-mæssig grundlag efter pensionslovens § 14, stk. 3, nr. 1, fra 1. maj 1998, i stedet for pension efter pensionslovens § 14, stk. 3, nr. 2, som kommunen havde tilkendt.

Under behandlingen af sagen indhentede Ankestyrelsen oplysninger om ansøgerens tidligere ansøgninger om pension og om iværksættelse af forsøg på arbejdsprøvning/revalidering.

Det fremgik bl. a. heraf, at ansøger første gang søgte om pension i 1988. Ifølge Revalideringsklinikken deltog ansøgeren på et forprøvehold fra 10. februar til 1. marts 1988, hvor ansøger klagede over smerte i ryg og ben og en betydelig uoverkommelighedsfølelse. Det var indtrykket, at der var sociale og økonomisk uløste problemer, som ansøger brugte kræfter på at forsøge at løse. Ansøger blev udskrevet, fordi ansøger ønskede sin pensionsabilitet afklaret.

I forbindelse med ny ansøgning om pension var ansøger indskrevet til revalideringsmæssig afklaring fra 21. april til 12. juni 1992. Ansøger havde mange kreative evner inden for håndarbejde. Ansøger var dog meget negativ over for mange opgaver og havde mange smerter i ryg, håndled og arm.

I 1997 gav ansøger udtryk for, at hun fandt, at hun ikke ville være i stand til at gennemføre et revalideringsforløb.

Sagen blev behandlet i principielt møde i Ankestyrelsen til belysning af praksis på baggrund af Højesterets dom af 22. december 1999.

Afgørelse:

Ankestyrelsen hjemviste sagen til kommunen med henblik på yderligere belysning af ansøgerens helbredsforhold.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at den foreliggende speciallægeerklæring af 14. januar 1996 var udfærdiget, før ansøger blev opereret i september 1996, og at der ikke forelå en senere redegørelse for ansøgerens tilstand. Ifølge statusbedømmelse af 11. februar 1998 fra egen læge var der ingen behandlingstilbud udover den smertestillende behandling, som muligvis kunne intensiveres. I statusbedømmelse af 17. februar 1998 var anført, at ansøgerens muligheder lå i ikke rygbelastende arbejde uden tunge løft med skiftevis gående, stående og siddende stillinger.

Det fremgik af sagen, at ansøger ikke havde arbejdet siden 1988. Ifølge akterne om forsøg på revalidering havde ansøgeren ikke været motiveret herfor.

Ankestyrelsen fandt, at der var behov for en speciallægeerklæring med en nærmere beskrivelse af ansøgerens ryglidelse og symptomerne herpå samt om, hvordan ryglidelsen påvirkede erhvervsevnen og muligheden for behandling. Kommunen måtte herefter træffe en ny afgørelse. Ved denne afgørelse måtte foretages en samlet vurdering af de helbredsmæssige oplysninger og oplysningerne om mulighederne for aktivering, revalidering eller behandling. Desuden måtte tages hensyn til oplysningerne om uddannelse og hidtidig virksomhed, alder og beskæftigelsesmuligheder m.v., jf pensionslovens § 15, stk. 3.